

líčení jen nemocí omluvil nepřítomnost obžalovaného na hlavním přelíčení.

Na návrh veřejného žalobce soud usnesením nařídil konati hlavní přelíčení podle zák. čís. 8/1924 Sb. z. a n. v nepřítomnosti obžalovaného. Zvolený obhájce před provedením hlavního přelíčení neodporoval ani návrhu veřejného žalobce, ani usnesení soudu, ale pustil se do jednání, čímž dal zřejmě na jevo, že souhlasí s konáním hlavního přelíčení v nepřítomnosti obžalovaného.

Po skončení průvodního řízení učinil sice zvolený obhájce návrh na odročení hlavního přelíčení z důvodu, že obžalovaný je nemocen, ale soud tomuto návrhu nevyhověl a zvolený obhájce ani tomuto usnesení neodporoval.

Tento návrh zvoleného obhájce, učiněný po provedení hlavního přelíčení, nelze považovati za projev nesouhlasu s konáním hlavního přelíčení v nepřítomnosti obžalovaného ve smyslu § 1, odst. 1, č. 3, věta druhá zák. čís. 8/1924 Sb. z. a n., když hlavní přelíčení bylo už provedeno. Nedopustil se tedy soud první stolice zmatečnosti, konal-li za těchto okolností hlavní přelíčení v nepřítomnosti obžalovaného, takže nebylo potřeba učiniti z tohoto důvodu zvláštní opatření.

Čís. 5717.

O zamčenou věc podle § 174 II c) tr. zák. jde, byla-li mezi ni a pachatele položena překážka, již má býti podle úmyslu majitelova zamezen nebo ztížen přístup k věci; nestačí, byla-li věc v zamčené skřínce, u níž nechal majitel trčeti klíč v zámku.

(Rozh. ze dne 14. října 1936, Zm I 696/36.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmatečné stížnosti státního zastupitelství do rozsudku soudu mládeže v Praze ze dne 22. května 1936, jímž mladistvý provinilec uznán byl vinným proviněním jednak dokonané, jednak nedokonané krádeže podle §§ 8, 171, 174 II c) tr. z. a § 3 zák. č. 48/1931 Sb. z. a n., zrušil rozsudkový výrok, že fotografický přístroj, uvedený pod 1. rozsudku byl věcí uzamčenou, a následkem toho i kvalifikaci činu podle § 174 II c) tr. z.

Z d ů v o d ů:

Rozsudek napadá zmateční stížností pouze státní zastupitelství, a to ve prospěch obviněného a jedině z důvodu zmatečnosti podle § 281, č. 10 tr. ř., a to pokud soud mládeže podřadil odcizení fotografického přístroje v ceně 795 Kč pod ustanovení § 174 II c) tr. z., maje neprávem za to, že šlo o věc uzamčenou.

Soud první stolice v tomto ohledu zjistil, že obviněný přišel do krámu ke K. Š. v P. a že si v nestřeženém okamžiku otevřel klíčkem,

který trčel ve dvířkách skřínky stojící v krámě, tuto skříňku a odcizil tam fotografický aparát v ceně 795 Kč.

V tomto za prokázané vzatém jednání obviněného shledal soud mládeže skutkovou podstatu provinění krádeže na věcech uzamčených, ježto podle jeho názoru jsou uzamčenými věcmi podle § 174 II c) tr. z. věci, k nimž cizí osoby nemají volného přístupu, takže chtějíce si je osvojit, musí nejprve zdolat překážku, kterou majitel úmyslně položil mezi ně a věc, aby tato byla chráněna před cizími osobami, při čemž je lhostejno, jaké povahy je překážka, zda lze ji zdolat větším neb menším napětím sil, a obviněný, aby tuto překážku překonal, musil otočit klíčem.

Je sice správné, že při skutkové podstatě krádeže uzamčené věci nezáleží na tom, zda je k jejímu odstranění potřebí většího či menšího napětí sil nebo tělesné námahy vůbec, ale nutno přihlídnouti i k tomu, že překážkou položenou mezi pachatele a věc má být podle úmyslu majitele v zamezen neb ztížen přístup k věci osobám nepovolaným (rozh. čís. 34, 2328, 2388, 3342, 4804 Sb. n. s.).

Jestliže však majitel zavřel skříň klíčem a nechal jej v zámku skříně trčeti, nejde tu o nějakou překážku ve smyslu předchozího odstavce, neboť trčí-li v zámku klíč, není tu pro přístup k věci žádné mechanické překážky, zamezující, neb aspoň ztěžující přístup ten podle vůle vlastnickovy (srov. rozh. č. 2832 vid. sb.), a nešlo proto o věc uzamčenou ve smyslu § 174 II c) tr. z.

Čís. 5718.

Rozhodující soud má vždy samostatně — beze zřetele na rozhodnutí obžalobného senátu — řešiti, zda byla podána zákonná obžaloba.

Byl-li obžalovací spis náhradního soukromého žalobce podán nezákonně, tato vada nemůže být odstraněna prohlášením veřejného žalobce při hlavním přelíčení, že přejímá zastupování obžaloby.

Bylo-li soudní vyzvání podle § 42, odst. 4 tr. ř. doručeno nejprve poškozenému a potom — bez zákonného podkladu — i jeho právnímu zástupci, jest počítati osmidenní lhůtu, předepsanou v tomto ustanovení zákona, od doručení vyzvání poškozenému.

Zmatek podle § 385, čís. 2 tr. ř., vyměřil-li soud vinníkovi trest porušiv ustanovení § 32 zák. čl. XXXVI:1908.

S hlediska § 11 por. nov. nelze napadnouti usnesení, jímž byl zamítnut návrh, aby nějaká okolnost byla ze skutkové otázky dané porotcům vynechána.

Odevzdal-li obžalovaný pachateli smrtící zbraň k provedení vraždy, nejde u něho o pouhé přípravné jednání, nýbrž o účastenstvo na zločinu vraždy podle § 69, čís. 2, § 278 tr. zák.; při tom nesejde na tom, zda obžalovaný účastník věděl, za jakých okolností bude vražda provedena.

Ustanovení § 288 tr. zák. předpokládá, že ani vražda, ani její pokus nebyl spáchán.

(Rozh. ze dne 14. října 1936, Zm IV.394/36.)